

N:o 98.

Af herr **J. A. Sjö**, om höjande af bevillningsafgiften af utländske handlande och handelsexpediter.

Uti en till innevarande års Riksdag af Kongl. Maj:t ingifven proposition föreslås en tilläggsbevillning för år 1894 af 1 krona per bevillningskrona för högre skattebelopp, samt till 50 öre pr bevillningskrona för inkomst af 1,200—1,799 kronor, och som antagligen denna högre bevillning kommer att antagas, och må hända efter den föreslagna tiden, ett ytterligare sådant beslut att förnyas, till följd af de ökade statsutgifter, som sista Riksdag sig åtagit, har det synts mig, som att, när högre beskattning för landets egna inbyggare föreslås, äfven sådana personer, som utländska handelsresande, hvilka inom vårt land efter medhafda profver så väl i städerna, som på landsbygden utbjuda och försälja stora partier af sina länders alster, böra få vidkännas en ökad bevillning. En jemförelse emellan dessa utländska handelsresande och våra inom landet boende handlande, utfaller sålunda att, då de utländska handelsresande hafva, såsom en hvar har sig bekant, ej några andra kostnader för sina vinstgifvande affärer inom landet än den lilla bevillning de nu få vidkännas jemte resekostnader, hafva våra handlande deremot icke blott skatt till kommun och stat utan äfven derjemte utgifter för lokaler, kontor och magasin m. m. Hvad angår de utländska handelsresande, som fara omkring och sälja konjak, sprit och vin, torde om dem kunna sägas, att de slå sig ned i städerna och vända sig icke allenast till specialhandlande, utan gå från hus till hus och afyttra sitt fluidum — de hafva till och med den fördelen, som våra handlande inom landet icke hafva, att de sälja nästan huru små partier konjak och vin som helst, då i landet bosatte handlande deremot icke få sälja mindre parti än 250 liter. — Någon rättelse härutinnan hade man väntat vid förnyelsen af handelstraktaterna, men har sådant vid uppgörelsen uteblifvit. Huru och ifrån hvilka synpunkter man

än ser denna fråga, tror jag det vara både rättvist och billigt att ifråga varande handelsresande, af hvilka många afsätta varor inom Sverige för millioner kronor, få en ökad bevilning, hvarför jag vördsammast får föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att den afgift, som skall erläggas af utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppbörd af bevilning till svenska staten senast egt rum, allmän bevilning erlagt, skall, då han reser omkring i landet och för egen, eller såsom utskickad för annans, räkning till inledande af handel, med eller utan varuprof, bjuder ut eller slutar handel om utländska varor, att framdeles från utlandet levereras, bestämmas till tvåhundra kronor för hvarje kalendermånad, ehvad han vill under hela månaden eller blott en del deraf begagna sig af rättigheten.

Stockholm den 27 januari 1893.

J. August Sjö.

I motionens syfte instämma:

Ivar Månsson.

J. Bengtsson.

G. W. Svensson.

Oskar Erickson.